הנערים שזלזלו בצדיק ועונשם

דף עבודה בעקבות ר׳ שמעון בן חלפתא

שם: _____ כיתה: _____

המעשה — הסיפור המלא

פְּתִיחָה: חָכְמַת הַבּוֹרֵא בַּטֶּבַע

יְלָדִים, דִּמְיְנוּ עַצְמְכֶם צוֹעֲדִים בִּשְׁבִילֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁל יְמֵי קֶדֶם. קַרְנֵי שֶׁמֶשׁ זְהֻבּוֹת מְלַטְּפוֹת אֶת הֶהָרִים, רֵיחַ טָרִי שֶׁל אֲדָמָה רְטֻבָּה וַעֲלֵי תְּאֵנָה מְמַלֵּא אֶת הָאֲוִיר, וְצִיּוּץ עַלִּיז שֶׁל צִפֳּרִים נִשְׁמָע מִכָּל עֵבֶר.

בַּשְּׁבִיל הַזֶּה, הָלַךְ בְּנַחַת סָבָא קָדוֹשׁ וְטָהוֹר, עָטוּף בְּטַלִּית. שְׁמוֹ הָיָה רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן חֲלַפְתָּא .

רַבִּי שִׁמְעוֹן לֹא הָיָה רַק תַּלְמִיד חָכָם שֶׁיּוֹשֵׁב בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ. הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא חָנַן אוֹתוֹ בְּאַהֲבָה עֲצוּמָה לַטֶּבַע וְלִבְרִיאוֹתָיו שֶׁל ה׳. בְּכָל נְמָלָה שֶׁסָּחֲבָה גַּרְגִּיר חִטָּה, בְּכָל קוֹל רִשְׁרוּשׁ שֶׁל עֲלֵי הַזַּיִת בָּרוּחַ, הוּא שָׁמַע אֶת הַשִּׁירָה שֶׁהָעוֹלָם שָׁר לְבוֹרְאוֹ.

רַבִּי שִׁמְעוֹן הָלַךְ בַּדֶּרֶךְ, עֵינָיו הַקְּדוֹשׁוֹת בּוֹחֲנוֹת פֶּרַח קָטָן בְּצַד הַדֶּרֶךְ, וּשְׁפָתָיו רוֹחֲשׁוֹת דִּבְרֵי תּוֹרָה בְּנִגּוּן חֲרִישִׁי וּמָתוֹק. הַשֶּׁקֶט שֶׁל הַטֶּבַע הָיָה מֻשְׁלָם.

הַצְּחוֹק שֶׁקָּרַע אֶת הַשֶּׁקֶט

אַךְ לְפֶתַע, קוֹלוֹת רָמִים קָרְעוּ אֶת הַשַּׁלְוָה.

״חַחַחַ! הָהָהָ!״

מִמּוֹרַד הַגִּבְעָה, הִגִּיעָה חֲבוּרָה שֶׁל נְעָרִים. הֵם בָּעֲטוּ בָּאֲבָנִים, תָּלְשׁוּ עֲנָפִים יְרֻקִּים מֵהָעֵצִים סְתָם מִתּוֹךְ שַׁעֲמוּם, וְצָחֲקוּ בְּקוֹל גָּדוֹל וְחָצוּף. אֵלּוּ הָיוּ נְעָרִים שֶׁבָּחֲרוּ לְבַזְבֵּז אֶת זְמַנָּם מִחוּץ לְבֵית הַמִּדְרָשׁ, בְּלִי תּוֹרָה וּבְלִי דֶּרֶךְ אֶרֶץ.

כַּאֲשֶׁר הֵם הִבְחִינוּ בְּרַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן חֲלַפְתָּא הַזָּקֵן, בְּמָקוֹם לַעֲמֹד בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ וְלִנְהֹג כָּבוֹד בַּצַּדִּיק הַגָּדוֹל, נִכְנְסָה בָּהֶם רוּחַ שְׁטוּת שֶׁל יֵצֶר הָרַע.

אֶחָד הַנְּעָרִים הִצְבִּיעַ עָלָיו, וּצְחוֹק מְזַלְזֵל בָּקַע מִפִּיו: ״הַבִּיטוּ עַל הַזָּקֵן הַזֶּה! מָה הוּא מִסְתַּכֵּל עַל הָאֲדָמָה? אוּלַי הוּא מְדַבֵּר עִם הַנְּמָלִים?!״.

נַעַר אַחֵר זָרַק גַּרְגִּיר שֶׁל בֹּץ שֶׁנָּפַל קָרוֹב לְרַגְלָיו שֶׁל הָרַב. אֲחֵרִים מָחֲאוּ כַּפַּיִם בְּלַעַג. ״הָרַבָּנִים הָאֵלֶּה,״ אָמַר נַעַר שְׁלִישִׁי גְּבוֹהַּ, ״יוֹדְעִים רַק לִלְמֹד בְּסִפָּרִים מְשַׁעֲמְמִים. אֲנַחְנוּ – אֲנַחְנוּ נֶהֱנִים מֵהַחַיִּים! מְשַׂחֲקִים, אוֹכְלִים, חָפְשִׁיִּים כְּמוֹ הָרוּחַ!״.

הָאַזְהָרָה וְהַגְּזֵרָה הַשָּׁמַיְמִית

יְלָדִים, עַכְשָׁו תַּקְשִׁיבוּ טוֹב. רַבִּי שִׁמְעוֹן לֹא כָּעַס בִּגְלַל הַכָּבוֹד הָאִישִׁי שֶׁלּוֹ. הוּא הָיָה עָנָיו מְאֹד. אֲבָל כָּאַב לוֹ מְאֹד עַל כְּבוֹד שָׁמַיִם הַמְּחֻלָּל, וְעַל הַנְּשָׁמוֹת הַטְּהוֹרוֹת שֶׁל הַנְּעָרִים הָאֵלֶּה שֶׁהוֹלְכוֹת לְאִבּוּד.

הוּא עָצַר מֵהַלִּיכָתוֹ. הוּא הִזְדַּקֵּף, וְהִבִּיט בָּהֶם בְּעֵינַיִם חֲכָמוֹת וַעֲמֻקּוֹת שֶׁרָאוּ כְּבָר הַכֹּל

״בָּנַי אֲהוּבַי,״ אָמַר קוֹלוֹ הֶעָמֹק וְהַמְּהַדְהֵד עַל פְּנֵי הַגִּבְעָה, קוֹל שֶׁגָּרַם לָרוּחַ מַמָּשׁ לַעֲצֹר מִנְּשִׁיבָתָהּ. ״אַתֶּם חוֹשְׁבִים שֶׁהַחֵטְא וְהַזִּלְזוּל מְבִיאִים לָכֶם שִׂמְחָה. אַתֶּם מַרְגִּישִׁים מְנַצְּחִים. אֲבָל דְּעוּ לָכֶם כְּלָל גָּדוֹל

׳הַחֵטְא, נָעִים וּמָתוֹק רַק בְּתְחִלָּתוֹ – אַךְ בְּסוֹפוֹ הוּא רַע וָמַר מָוֶת!׳ ״

הַנְּעָרִים גִּלְגְּלוּ אֶת עֵינֵיהֶם. הֵם לֹא רָצוּ לְהַקְשִׁיב לַתּוֹכֵחָה. אֲבָל הֵם לֹא יָדְעוּ שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אֶת רַבִּי שִׁמְעוֹן אֲהוּבוֹ, כְּפִי שֶׁכָּתוּב ״צַדִּיק גּוֹזֵר – וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מְקַיֵּם!״. מַה שֶּׁיֵּצֵא מִפִּיו שֶׁל הַצַּדִּיק – מִיָּד יִקָּרֶה בַּמְּצִיאוּת!.

״בּוֹאוּ נִבְרַח מִמֶּנּוּ לַיַּעַר!״ צָעַק מַנְהִיג הַנְּעָרִים, וְרָץ קָדִימָה.

לְפָתַע, רָאוּ הַנְּעָרִים לְפָנֵיהֶם שִׂיחַ עָנָק, מָלֵא בְּפֵרוֹת עֲסִיסִיִּים הַנִּרְאִים מְתוּקִים כִּדְבַשׁ. צֶבַע הַפֵּרוֹת הָיָה אָדֹם-סָגֹל וּמַבְרִיק, וְרֵיחַ שֶׁל מַמְתַּקִּים עָלָה מֵהֶם. זֶה הָיָה נִרְאֶה הַמָּקוֹם הַכִּי נָעִים וְכַיְפִי לָשֶׁבֶת בּוֹ וְלִזְלֹל!.

הַלְכִידָה וְהַמְרִירוּת

"וָאוּ! הַבִּיטוּ!" צָהֲלוּ הַנְּעָרִים בְּשִׂמְחָה. הֵם רָצוּ פְּנִימָה אֶל תּוֹךְ הַשִּׂיחַ הֶעָבֶה, צוֹחֲקִים עַל הַזָּקֵן שֶׁהִשְׁאִירוּ מֵאָחוֹר. הֵם קָטְפוּ חָפְנֵי פֵּרוֹת וְהִכְנִיסוּ לְפִיהֶם בְּזוֹלָלָנוּת.

"אֵיזֶה מָתוֹק!" אָמַר הָאֶחָד. "זֶה הַיּוֹם הֶכִי טוֹב בַּחַיִּים שֶׁלִּי!" לָעַג הַשֵּׁנִי. הַמְּתִיקוּת הָיְתָה כָּל כָּךְ נְעִימָה... בְּדִיּוּק כְּמוֹ שֶׁרַבִּי שִׁמְעוֹן תֵּאֵר! הַתְּחָלָה נְעִימָה.

אֲבָל אָז... קְרַאק! סְנַאפּ!

לְפָתַע, הַשִּׂיחִים שֶׁסְּבִיבָם כְּאִלּוּ סָגְרוּ עֲלֵיהֶם! הֵם שָׁמוּ לֵב לְפָתַע שֶׁהַשִּׂיחַ הוּא בְּעֶצֶם סְבַךְ נוֹרָא שֶׁל סִירִים וְקוֹצִים חַדִּים כְּמַחֲטִים מִבַּרְזֶל. הַנְּעָרִים נִסּוּ לָזוּז – אַךְ כָּל תְּנוּעָה קְטַנָּה גָּרְמָה לַקּוֹצִים לִשְׂרֹט אוֹתָם עָמֹק בִּבְשָׂרָם וְלִקְרֹעַ אֶת בִּגְדֵיהֶם!

וְזֶה עוֹד לֹא הַכֹּל! טַעַם הַפֵּרִי שֶׁבְּפִיהֶם הִשְׁתַּנָּה לְפָתַע מֵקָצֶה לְקָצֶה. הַמְּתִיקוּת הִתְחַלְּפָה בְּטַעַם מַר, צוֹרֵב וְנִתְעָב! פִּיהֶם הִתְמַלֵּא בְּמְרִירוּת שֶׁעָשְׂתָה לָהֶם בְּחִילָה נוֹרָאִית. הֵם נִסּוּ לִירֹק, לִצְעֹק, אַךְ כָּל צְעָקָה רַק סָבְכָה אוֹתָם יוֹתֵר בַּקּוֹצִים הֶחָזָקִים. הַנְּעָרִים הַגְּאִים, שֶׁעַד לִפְנֵי שְׁנִיָּה צָחֲקוּ וְזָלְזְלוּ בַּתּוֹרָה – עָמְדוּ כָּעֵת בּוֹכִים, אֲחוּזֵי אֵימָה, וְדִמְעוֹתֵיהֶם שׂוֹרְפוֹת עַל לְחָיֵיהֶם הַשְּׂרוּטוֹת.

יַד שֶׁל חֶסֶד וַהֲבָנָה

"הַצִּילוּ! מִישֶׁהוּ! בְּבַקָּשָׁה!" קָרְאוּ הַנְּעָרִים בְּקוֹל שָׁבוּר.

צְעָדִים שְׁקֵטִים נִשְׁמְעוּ מֵאֲחוֹרֵיהֶם. רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן חֲלַפְתָּא הִתְקָרֵב הָיָה זֶה הָאִישׁ שֶׁבּוֹ פָּגְעוּ רַק עַכְשָׁו. אָדָם רָגִיל הָיָה אָמַר לָהֶם: "מַגִּיעַ לָכֶם! אָמַרְתִּי לָכֶם!".

אַךְ רַבִּי שִׁמְעוֹן הָיָה צַדִּיק מָלֵא בְּרַחֲמִים. הוּא פָּסַע בֵּעֲדִינוּת בֵּין הַקּוֹצִים (וּלְפֶלֶא, הַקּוֹצִים מַמָּשׁ פִּנּוּ לוֹ אֶת הַדֶּרֶךְ וְלֹא נָגְעוּ בְּקָצֵה בִּגְדּוֹ). הוּא הוֹשִׁיט אֶת יָדוֹ הַחַמָּה אֶל מַנְהִיג הַנְּעָרִים הַבּוֹכֶה, וְחִלֵּץ אוֹתוֹ בָּזֶה אַחַר זֶה לְלֹא פֶּגַע מִתּוֹךְ הַסְּבַךְ.

הַנְּעָרִים יָשְׁבוּ עַל הָאֲדָמָה הַטוֹבָה, מִתְנַשְּׁמִים וְרוֹעֲדִים.

הֵם נָשְׂאוּ אֶת עֵינֵיהֶם לְמַעְלָה וְרָאוּ אֶת פָּנָיו הַמְּאִירוֹת שֶׁל רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן חֲלַפְתָּא, עוֹמֵד מֵעֲלֵיהֶם. שֶׁקֶט עָמֹק שָׂרַר, עַד שֶׁנִּתָּן הָיָה לִשְׁמֹעַ צְרִצַר יְחִידִי מְנַסֵּר בַּדָּשֶׁא.

הָרַב הִתְכּוֹפֵף אֲלֵיהֶם, לִטֵּף אֶת רֹאשָׁם בְּרֹךְ, וְלָחַשׁ: "הַאִם הֲבַנְתֶּם כָּעֵת, בָּנַי הַיְקָרִים? הַחֵטְא, הַזִּלְזוּל, הַגַּאֲוָה... הֵם נִרְאִים נוֹצְצִים וּמְתוּקִים כְּשֶׁרָצִים אֲלֵיהֶם. אֲבָל מַה הֵם הִשְׁאִירוּ לָכֶם? פֶּצַע, שְׂרִיטוֹת, וְטַעַם מַר. רַק תּוֹרַת אֱמֶת, רַק כְּבוֹד שָׁמַיִם וְאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל, הֵם דְּבָרִים שֶׁהֵם תָּמִיד טוֹבִים, עַכְשָׁו וּלְנֶצַח."

הַנְּעָרִים בָּכוּ – אַךְ הַפַּעַם מִתּוֹךְ חֲרָטָה עֲמֻקָּה. הֵם בִּקְשׁוּ מֵרַבִּי שִׁמְעוֹן סְלִיחָה עַל חֻצְפָּתָם, וְהִבְטִיחוּ מֵהַיּוֹם וָהָלְאָה לִנְהֹג בְּכָבוֹד וּבְיִרְאַת שָׁמַיִם מִפְּנֵי תַּלְמִידֵי חֲכָמִים. וְרַבִּי שִׁמְעוֹן? הוּא שָׁמַח – כִּי הִצְלִיחַ, בְּחָכְמָתוֹ וּבְאַהֲבָתוֹ, לְהַצִּיל כַּמָּה נְשָׁמוֹת אֲבוּדוֹת.

מקורות: מדרש קהלת רבה פרשה ג, ו. (על הפסוק "את הכל עשה יפה בעתו"). מדרש שוחר טוב (תהילים) מזמור צ"ב, ח. מופיע במרוכז גם ב "ספר האגדה" - מעשי חכמים. סדרת "בדרכי אבותינו" - מנחם גץ, חלק ג' עמוד 92 ("רבי שמעון בן חלפתא - הנערים שזלזלו בצדיק ועונשם").

1. שאלות ידע מתוך הסיפור

א. בתחילת הסיפור נאמר: ״יְלָדִים, דַּמְיְנוּ עַצְמְכֶם צוֹעֲדִים בִּשְׁבִילֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁל יְמֵי קֶדֶם.״ — מה קרה מיד לאחר מכן?

ב. מדוע התרחש הדבר המתואר במשפט: ״הֵם בָּעֲטוּ בָּאֲבָנִים, תָּלְשׁוּ עֲנָפִים יְרֻקִּים מֵהָעֵצִים סְתָם מִתּוֹךְ שַׁעֲמוּם, וְצָחֲקוּ בְּקוֹל גָּדוֹל וְחָצוּף.״?

ג. כיצד הגיב ר׳ שמעון בן חלפתא למצב המתואר: ״אֲבָל כָּאַב לוֹ מְאֹד עַל כְּבוֹד שָׁמַיִם הַמְּחֻלָּל, וְעַל הַנְּשָׁמוֹת הַטְּהוֹרוֹת שֶׁל הַנְּעָרִים הָאֵלֶּה שֶׁהוֹלְכוֹת לְאִבּוּד.״?

ד. מה השתנה בין ״לְפֶתַע, רָאוּ הַנְּעָרִים לְפָנֵיהֶם שִׂיחַ עָנָק, מָלֵא בְּפֶרוֹת עֲסִיסִיִּים הַנִּרְאִים מְתוּקִים כִּדְבַשׁ.״ לבין ״הֵם נִסּוּ לִירֹק, לִצְעֹק, אַךְ כָּל צְעָקָה רַק סָבְכָה אוֹתָם יוֹתֵר בַּקּוֹצִים הֶחָזָקִים.״?

ה. כיצד הגיע הסיפור אל האירוע: ״רַק תּוֹרַת אֱמֶת, רַק כְּבוֹד שָׁמַיִם וְאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל, הֵם דְּבָרִים שֶׁהֵם תָּמִיד טוֹבִים, עַכְשָׁו וּלְנֶצַח.״?

2. השלימו פרטים מדויקים מן הסיפור

א. יְלָדִים, דַּמְיְנוּ עַצְמְכֶם צוֹעֲדִים בִּשְׁבִילֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁל יְמֵי _____.

ב. רַבִּי שִׁמְעוֹן לֹא הָיָה רַק תַּלְמִיד חָכָם שֶׁיּוֹשֵׁב בְּבֵית _____.

ג. הֵם בָּעֲטוּ בָּאֲבָנִים, תָּלְשׁוּ עֲנָפִים יְרֻקִּים מֵהָעֵצִים סְתָם מִתּוֹךְ שְׁעָמוּם, וְצָחֲקוּ בְּקוֹל גָּדוֹל _____.

ד. אֶחָד הַנְּעָרִים הִצְבִּיעַ עָלָיו, וּצְחוֹק מְזַלְזֵל בָּקַע מִפִּיו: ״הַבִּיטוּ עַל הַזָּקֵן _____!

ה. אֲבָל כָּאַב לוֹ מְאֹד עַל כְּבוֹד שָׁמַיִם הַמְּחֻלָּל, וְעַל הַנְּשָׁמוֹת הַטְּהוֹרוֹת שֶׁל הַנְּעָרִים הָאֵלֶּה שֶׁהוֹלְכוֹת _____.

נכון או לא נכון — על פי פרטי הסיפור

משפט מן המעשה או שינוי שלו	נכון	לא נכון	תקנו או הביאו הוכחה
רַבִּי שִׁמְעוֹן לֹא הָיָה רַק תַּלְמִיד חָכָם שֶׁיּוֹשֵׁב בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ.	□	□	
בסיפור לא התרחש הדבר הבא: אֶחָד הַנְּעָרִים הִצְבִּיעַ עָלָיו, וּצְחוֹק מְזַלְזֵל בָּקַע מִפִּיו: ״הַבִּיטוּ עַל הַזָּקֵן הַזֶּה!	□	□	
׳הַחֵטְא, נָעִים וּמָתוֹק רַק בְּתְחִלָּתוֹ – אַךְ בְּסוֹפוֹ הוּא רַע וָמַר מְמָוֶת!׳	□	□	
בסיפור לא התרחש הדבר הבא: הֵם רָצוּ פְּנִימָה אֶל תּוֹךְ הַשִּׁיחַ הֶעָבֶה, צוֹחֲקִים עַל הַזָּקֵן שֶׁהִשְׁאִירוּ מֵאָחוֹר.	□	□	
הוּא פָּסַע בַּעֲדִינוּת בֵּין הַקּוֹצִים (וּלְפֶלֶא, הַקּוֹצִים מַמָּשׁ פִּנּוּ לוֹ אֶת הַדֶּרֶךְ וְלֹא נָגְעוּ בְּקָצֵה בִּגְדּוֹ).	□	□	

3. מה היה ראשון?

סיפור 89 • ר׳ שמעון בן חלפתא • הנערים שזלזלו בצדיק ועונשם

כתבו ליד כל אירוע מספר מ־1 עד 5 לפי סדר התרחשותו בסיפור.

□ מַה שֶּׁיֵּצֵא מִפִּיו שֶׁל הַצַּדִּיק – מִיָּד יִקָּרֶה בַּמְּצִיאוּת!.

□ יְלָדִים, דַּמְיְנוּ עַצְמְכֶם צוֹעֲדִים בִּשְׁבִילֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁל יְמֵי קֶדֶם.

□ הוּא שָׂמַח – כִּי הִצְלִיחַ, בְּחָכְמָתוֹ וּבְאַהֲבָתוֹ, לְהַצִּיל כַּמָּה נְשָׁמוֹת אֲבוּדוֹת.

□ אֶחָד הַנְּעָרִים הִצְבִּיעַ עָלָיו, וּצְחוֹק מְזַלְזֵל בָּקַע מִפִּיו: ״הַבִּיטוּ עַל הַזָּקֵן הַזֶּה!

□ הֵם נִסּוּ לִירֹק, לִצְעֹק, אַךְ כָּל צְעָקָה רַק סָבְכָה אוֹתָם יוֹתֵר בַּקּוֹצִים הֶחָזָקִים.

לפני ואחרי

מה קרה לפני: ״מַה שֶּׁיֵּצֵא מִפִּיו שֶׁל הַצַּדִּיק – מִיָּד יִקָּרֶה בַּמְּצִיאוּת!.״?

מה קרה אחרי: ״הֵם נִסּוּ לִירֹק, לִצְעֹק, אַךְ כָּל צְעָקָה רַק סָבְכָה אוֹתָם יוֹתֵר בַּקּוֹצִים הֶחָזָקִים.״?

סיבה ותוצאה מתוך המעשה

האירוע הנתון	מה גרם לו?	מה הייתה תוצאתו?
אֶחָד הַנְּעָרִים הִצְבִּיעַ עָלָיו, וּצְחוֹק מְזַלְזֵל בָּקַע מִפִּיו: ״הַבִּיטוּ עַל הַזָּקֵן הַזֶּה!		
הֵם רָצוּ פְּנִימָה אֶל תּוֹךְ הַשִּׂיחַ הֶעָבֶה, צוֹחֲקִים עַל הַזָּקֵן שֶׁהִשְׁאִירוּ מֵאָחוֹר.		

4. הבנה והעמקה

המסר העולה מן הסיפור: המידה הטובה והדרך לעבודת השם העולות מן המעשה

א. מה מלמד המעשה "הנערים שזלזלו בצדיק ועונשם" על ר׳ שמעון בן חלפתא? הביאו שתי ראיות מדויקות מן הסיפור.

ב. הסבירו במילים שלכם את המשפט: "הַחֵטְא, נָעִים וּמָתוֹק רַק בִּתְחִלָּתוֹ – אַךְ בְּסוֹפוֹ הוּא רַע וָמַר מָוֶת!".

ג. אילו ר׳ שמעון בן חלפתא לא היה פועל כפי שמתואר ב־"הֵם נְסוּ לִירֹק, לִצְעֹק, אַךְ כָּל צְעָקָה רַק סָבְכָה אוֹתָם יוֹתֵר בַּקּוֹצִים הֶחָזָקִים." — כיצד היה הסיפור עשוי להסתיים?

ד. כיצד האירוע "רַק תּוֹרַת אֱמֶת, רַק כְּבוֹד שָׁמַיִם וְאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל, הֵם דְּבָרִים שֶׁהֵם תָּמִיד טוֹבִים, עַכְשָׁו וּלְנֶצַח." מחזק את המסר של הסיפור?

5. קומיקס — אירועים ממשיים מן הסיפור

סיפור 89 • ר׳ שמעון בן חלפתא • הנערים שזלזלו בצדיק ועונשם

ציירו כל אירוע והוסיפו מתחתיו משפט מתאים.

1. יְלָדִים, דַּמְיְנוּ עַצְמְכֶם צוֹעֲדִים בִּשְׁבִילֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל...

2. אֵלּוּ הָיוּ נְעָרִים שֶׁבָּחֲרוּ לְבַזְּבֵּז אֶת זְמַנָּם מִחוּץ לְבֵית...

3. הוּא הִזְדַּקֵּף, וְהִבִּיט בָּהֶם בְּעֵינַיִם חֲכָמוֹת וַעֲמֻקּוֹת...

4. זֶה הָיָה נִרְאֶה הַמָּקוֹם הֵכִי נָעִים וְכֵיפִי לָשֶׁבֶת בּוֹ...

סיפור 89 • ר׳ שמעון בן חלפתא • הנערים שזלזלו בצדיק ועונשם

5. רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן חֲלַפְתָּא הִתְקָרֵב הָיָה זֶה הָאִישׁ שֶׁבּוֹ...

6. הוּא שָׁמַח – כִּי הִצְלִיחַ, בְּחָכְמָתוֹ וּבְאַהֲבָתוֹ, לְהַצִיל...

6. כתיבה ויצירה בעקבות הסיפור

☐ **יומן:** כתבו מנקודת מבטו של מי שראה את האירוע ״אֲבָל כָּאַב לוֹ מְאֹד עַל כְּבוֹד שָׁמַיִם הַמְּחֻלָּל, וְעַל הַנְּשָׁמוֹת הַטְּהוֹרוֹת שֶׁל הַנְּעָרִים הָאֵלֶּה שֶׁהוֹלְכוֹת...״.

☐ **מכתב:** כתבו לר׳ שמעון בן חלפתא בעקבות ״הֵם רָצוּ פְּנִימָה אֶל תּוֹךְ הַשִּׂיחַ הֶעָבֶה, צוֹחֲקִים עַל הַזָּקֵן שֶׁהִשְׁאִירוּ מֵאָחוֹר.״.

☐ **דו־שיח:** חברו שיחה שהייתה יכולה להתרחש רגע לפני ״הוּא פָּסַע בַּעֲדִינוּת בֵּין הַקּוֹצִים (וּלְפָלָא, הַקּוֹצִים מַמָּשׁ פִּנּוּ לוֹ אֶת הַדֶּרֶךְ וְלֹא נָגְעוּ בְּקָצֵה...״.

☐ **דיווח:** כתבו ידיעה קצרה שכותרתה ״הנערים שזלזלו בצדיק ועונשם״.

המחזה

רגע מן הסיפור	הדמויות	מה יאמרו או יעשו?
אֶחָד הַנְּעָרִים הִצְבִּיעַ עָלָיו, וּצְחוֹק מְזַלְזֵל בָּקַע מִפִּיו: ״הַבִּיטוּ עַל הַזָּקֵן...		
הֵם נִסּוּ לִירֹק, לִצְעֹק, אַךְ כָּל צְעָקָה רַק סָבְכָה אוֹתָם יוֹתֵר בַּקּוֹצִים הֶחָזָקִים.		

7. חיבור לחיים מתוך המעשה

א. מה אפשר ללמוד מן הדרך שבה ר׳ שמעון בן חלפתא פעל באירוע ״לְפֶתַע, רָאוּ הַנְּעָרִים לִפְנֵיהֶם שִׂיחַ עָנָק, מָלֵא בְּפֵרוֹת עֲסִיסִיִּים הַנִּרְאִים מְתוּקִים כִּדְבַשׁ.״?

ב. תארו מצב מחיי הכיתה שבו אפשר ליישם את המסר של ״הנערים שזלזלו בצדיק ועונשם״.

ג. איזו פעולה מעשית תעשו השבוע בעקבות הסיפור?

מר׳ שמעון בן חלפתא ומן המעשה ״הנערים שזלזלו בצדיק ועונשם״ למדתי

ש_____.

מחוון למורה — 100 נקודות

ידיעת פרטי הסיפור	סדר וסיבה־תוצאה	ראיות מן הטקסט	הבנת המסר	יצירתיות ויישום
25	20	20	20	15